

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1275

гр. София, 14.02.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в закрито заседание на 14.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

като разглежда дело номер **1434** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 от АПК във връзка с чл. 27, ал. 2 от ЗУСЕСИФ.

Образувано е по жалбата на „ИНСТИТУТ ПО РОБОТИКА „СВ.А. И Е. М.“-БАН, представлявано от директора – доц. Август И. против Решение № 0901-3 от 23.01.2020 г. издадено от Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ 2014-2020 и е разпоредено в 14-дневен срок от получаване на решението бенефициентът да възстанови сумата в размер на 2442 лева.

В жалбата се съдържа искане за спиране на изпълнението на оспореното решение мотивирано с настъпването на значителни и труднопоправими вреди.

Ответникът- Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ 2014-2020, чрез пълномощника си изразява писмено становище за неоснователност на искането за спиране на предварителното изпълнение.

Искането за спиране на изпълнението е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМО. Същото е направено от адресат на административния акт, предварителното изпълнение на който се цели да бъде спряно, при наличие на упражнено право на оспорване на самия акт, в законния срок.

Разгледано по същество искането е НЕОСНОВАТЕЛНО.

Съгласно чл. 27, ал. 1 от ЗУСЕСИФ административните актове по Глава трета „Предоставяне на безвъзмездна финансова помощ“, се оспорват пред съд по реда на АПК, като административният договор се оспорва по реда за оспорване на индивидуален административен акт. В ал. 2 на чл. 27 от ЗУСЕСИФ изрично е

предвидено, че оспорването на индивидуалните административни актове и на административните договори не спира тяхното изпълнение.

За разлика от случаите, в които административният орган с разпореждане допуска предварително изпълнение на издадения от него административен акт, след като прецени, че са налице предпоставките чл.60, ал.1 АПК, в случаите по чл. 166, ал. 4 от АПК законодателят е този, който нормативно презумира наличието на един или повече от тези критерии, в чиято защита изключва суспензивния ефект на оспорването по чл. 166, ал. 1 от АПК и позволява незабавното изпълнение на акта. Спирането предпоставя наличие на друг противопоставим правен интерес, който по степен на важност е съпоставим или надделяващ над тези, защитени от това *ex lege* предварително изпълнение. Съобразно с това, всички индивидуални административни актове по глава трета от ЗУСЕСИФ са незабавно изпълняеми на нормативно основание по чл. 27, ал .2, изр. 1 от ЗУСЕСИФ, за да се гарантира осъществяване на целите на предоставянето на безвъзмездна финансова помощ от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ), които са с публичен характер. Доколкото специалният ЗУСЕСИФ не регламентира основанията, при които съдът може да спре предварителното изпълнение по чл. 27, ал. 2, изр. 1 от ЗУСЕСИФ на оспореното решение, то приложими са общите такива основания по чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2 от АПК. Съответно оспорващият, който иска спиране, трябва да установи по делото тези предпоставки, като докаже, че от допуснатото по силата на закона предварителното изпълнение за него ще настъпят значителни или труднопоправими вреди.

В настоящия случай, изложените в жалбата основания за спиране са бланкетни, тъй като са заявени, без да са посочени конкретните вреди от предварително изпълнение по вид, размер, вероятност от настъпване, същественост и поправимост. Освен неуточнени, тези вреди не са и установени. С жалбата не са представени никакви писмени доказателства, нито се сочат доказателства, подлежащи на събиране от съда, относно условията по чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2 от АПК. Такива не се съдържат в представената по чл. 152, ал. 2 от АПК административната преписка. По делото не е налице нито едно конкретно предявено и доказано основание за спиране по чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2 от АПК. Вредите, за чието предотвратяване се иска спиране, не са конкретизирани, не са доказани по чл. 154, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, нито са презумирани по чл. 154, ал. 2, изр.1 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК. Тези вреди не могат да се предполагат, нито могат да се извеждат само от характера на оспореното решение. Съдът приема, че не се касае за ефективно увреждане, а само за вероятност от негово настъпване, още повече, че се касае за сума от 2 442 лева, която не е част от бюджетното финансиране на жалбоподателя.

С оглед на това, настоящият съдебен състав намира, че спрямо „ИНСТИТУТ ПО РОБОТИКА „СВ.А. И Е. М.“-БАН, представлявано от директора – доц. Август И. не е налице особено важен интерес с интензитет по-голям или равен на интензитета на защитения обществен интерес, от категорията на визираните в чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2 от АПК, който може да бъде противопоставен на допуснатото по силата предварително изпълнение на оспорения административен акт.

С оглед на това и на основание чл. 166, ал. 4 от АПК във връзка с чл. 27, ал. 2 от ЗУСЕСИФ, Административен съд София-град, Трето отделение, 60-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на „ИНСТИТУТ ПО РОБОТИКА „СВ.А. И Е. М.“-БАН, представлявано от директора – доц. Август И. за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Решение № 0901-3 от 23.01.2020 г. издадено от Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ 2014-2020.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от съдебния акт да се изпрати на страните по делото на основание чл. 138 от АПК.

СЪДИЯ: